

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Cur doctrina Prophanorum satis esse non poßit, vt fructum expensæ & consideratæ mortis capiamus. Veterum placita de dissertationibus super morte, plena vanitatis & iactantiæ fuerunt. Colloq. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

amborum salutem & incolumitatē
 factam tectamque conseruandi hæc
 ratio est, extra incursum insultumque
 suorum aduersariorum eas consti-
 tuere, custodia eas secuta tegere, ho-
 minum canumque excubias ijs adhi-
 bere, qui maiore quam illi virium
 robore instructi, non tantum ipsas
 conseruent ac tueantur, sed hostibus
 etiam captis ac superatis triumphū
 illis de pelle & exuijs detractis de-
 cernant atque reportent.

*Ut cum
 morte cō-
 figas non
 speciosa
 verba
 sed arma
 bona re-
 quirun-
 tur.*

Ita vbi cum morte in arenam de-
 scendendum est, satis illud esse non
 potest, nec vllius præsidij instar se
 habere, dicere, eam metuendam non
 esse, nihilque in ea mali inueniri: cum
 omninò illud nec rationi nec nature
 consentaneum sit; illud autem po-
 tius serio agendum est vt secessum
 firmum validumque habeamus, ijsque
 armis instruamur, quibus illam in
 carcerē retrudere possimus, aut po-
 tius omni vi adhibita iugulare.

*Cur doctrina prophanorum satis esse
 non possit, vt fructum expensæ
 considerat & mortis capiamus.*

Vete-

Veterū placita de dissertationibus super morte, plena vanitatis & instantia fuerunt.

COLLOQUIUM VI.

Verum illud valdè nunc scire aueā, cur veterum istorū Philosophorum placita ac præcepta adeò parum eam in rem conduxisse videantur, cum omninò ex naturæ ipsius meditullio depròpta essent, quam nobis Deus vt magistrā esse voluit, quo ab ea crassius quèadmodum bestia instrueremur. TH. An ergo tu magnopere illud admirari potes, qui præclarè scias ea ipsos naturæ infirmitate fuisse oppressos, quæ nulla ex parte sufficiens esse poterit, quatenus illa veluti virtutū femina in animis iacta excreverent maturitatēq; consequerentur? quèadmodū .n. is qui è graui morbo leto affixus, medici opē implorat, sibi ipsi medicamēta adhibere nō potest, sed necesse habet istiusmodi aduocare aliquem qui rei cognitionē cōsecut⁹ sit, aut qui pro quo, vt aiūt, hauriet, & sæpè pro pharmaco toxicū sibi infundet. Ita planè isti superiorum

Humana natura per peccatū corrupta.

ctatum Philosophraſti in medijs na-
 turæ ſuæ per peccatum faucia tene-
 bris oberrantes, & crassa quadam o-
 pinionum ſuarum ac perſuaſionum
 caligine offuſi, pharmaca omniſari-
 am, conficiebant: ad vnum eundem-
 que modum omnibus delirantibus,
 & quolibet ſecundum ſuam phan-
 taſiam ſingulare aliquod comminiſ-
 cent: quod beſtijs adueniſſe non
 poſſumus dicere, quarum natura &
 diſſimilis ſibi nunquam fuit, & verò
 etiam actiones earum limitibus ſuis
 circumſcripſit. Aiebant ergo ij qui
 periti admodum excellentesque a-
 nimarum medici audiri deſidera-
 bant, mortem non timendam eſſe:
 Aiebant, hæc planeque intelligebat
 etiam ægroti, & nihilominus gra-
 uiſſima calidiſſimaque feбри conſi-
 ſtantes, cum arteriam tangeret, cum
 rationem in conſilium adhiberent,
 à conſcientia minimè mendace ve-
 ritatem intelligebant; audiebant, et-
 ſi vultus exporrectus, lingua ſana,
 totaque facies ad hilaritatem ac ve-
 nuſtatem eſſet compoſita, mentem
 tamen animamque perſuſum metu
 pal-

*Philoso-
 phi pro-
 ſani va-
 ni.*

pallere, & aliud multo ostendere.
 Aded quæ ab Aesculapijs istis cogi-
 tabantur, iubebantur, & præscribe-
 bantur, plena falsitatis, iactantiæq;
 erant. Iam cum in morte mali nihil
 esse dicerent, quod nos verò repug-
 nare ostendimus, parum omninò a-
 gere eos necesse erat, præsertim cum
 in istiusmodi ingenium incidissent,
 quod non fumis, sed veritate duce-
 batur. Atque quo dixisse tamen ali-
 quid viderentur, & quo quæ subtili-
 ter excogitauerant, rationum mo-
 mentis nili putarentur, dilemma ad-
 hibeât, & iam velut factionem mo-
 lientes, in duas partes diuisi diuor-
 tium faciebant. Dum ergo alij ani-
 mæ immortalitatem astruunt, eam-
 que è corpore ad beatorum sedes e-
 uolare contendunt: mitigatorium
 certè emplastrum ijs conficiunt, qui
 eum virtute vitam coniungunt; pro-
 fligatos autem & improbos poena
 nox eximunt: quibus quippe natura
 ipsa aliam longè cantilenam occi-
 nat, liquidoque ostendat, post exactā
 in omni flagitiorum genere vitam,
 iniquum esse altera beata etiam per-

B. 7

frui,

*Dilemma
 Philosophorum
 profano-
 rum con-
 tra mor-
 tis timo-
 rem.*

frui, quæ bonorum tandem solatium
 est: ita quaquaversum horrore &
 metu veluti circumsepti, nunquam
 non metuere possunt. Porro dum
 nonnulli omnem animæ sensum de-
 rogant, postquam è corporis hoc er-
 gastulo emigrarit, præterquã quod
 perniciosissimam falsitatem admit-
 tunt, nec bonis nec malis satisfaciunt,
 cum ad utrorumque horrorem ma-
 ior omninò ex eo fiat accessio, quod
 intelligunt morte hominem in ni-
 hilum planè resolui, quo haud scio
 an quidquam natura magis auerse-
 tur. Adde quod ratio & natura ipsa
 hanc verborum inanitatem euertunt,
 quarum secreto instinctu animam
 immortalem esse cognoscimus: ita
 ergo nec isti securi esse possunt, nec
 hi facere, quin non magnopere mor-
 tem reformident. Licebit mihi per
 te hoc loco sexcentos alios errores
 præterire, vt, Deum mortis autho-
 rem, mortem autem ipsam natura-
 lem esse, & huiusmodi farinæ innu-
 meros deinceps quibus lepidum hoc
 Philosophantium genus turrim Ba-
 bel nequicquam extruebât, vt secu-

ros

ros homines contra hunc timorem
 efficerent, aut vt vana ostentatione
 ingenium suum & animi magnitu-
 dinem venditarent, in vna eademq;
 re peccantes, quam nec ipsi alijs e-
 largiri, nec sibi omnibus etiam vi-
 ribus ad id connitētes, parare pote-
 rant aut acquisitum ire; adeò dum
 hoc vnum agunt, & cæmentum &
 linguam perdunt; & dum quilibet
 suum opus exequitur, socium non
 intelligit, imò nec seipsum.

Mors nihil aliud quam vita priuatio.

Mors nihil est.

*Mors cum ne vmbra quidem sit cur ti-
 meatur.*

COLLOQVIUM VII.

AN verò tu non præclarè ad-
 modum & tantum non diui-
 nè ostendis, quam longè Phi-
 losophiam nostram tua Theologia
 post se spatio relinquat non modò
 in funebri hac dissertatione, sed etiã
 in omnibus ijs de quibus seriò solet
 disceptari? Itaque dum quasi nihil
 præmeditatus loqueris, ita tamen
 omnia